

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Boico Victor și Cobzac Elena,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Scutelnic Cătălin și de către avocatul Rusu Serghei în numele părții vătămate Macovei Stepanida, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Ghelici Fiodor Xxxxx, xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 27.05.2016 – 22.05.2019;

Instanța de apel: 11.12.2019 – 22.12.2021;

Instanța de recurs: 18.07.2022 – 23.01.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chisinău, sediul Buiucani din 22 mai 2019, Ghelici Fiodor a fost achitat de sub învinuirea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, în conformitate cu art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală.

Acțiunea civilă lăsată fără soluționare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, prin rechizitoriu Ghelici Fiodor se învinuiește precum, că la 20 aprilie 2012, factorul de decizie SRL „Vetuga –Zemif” în persoana cet. Ghelici Fiodor, aflându-se în incinta sediului firmei, amplasat pe str. Voluntarilor 141/1 mun. Chisinău, având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic, sub pretextul comercializării implantului medicinal de marca „xxxx”, care ulterior urma să fie importat din Turcia și instalat chirurgical bolnavei de scolioză de gradul IV, minorei xxxx xxxx, prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la

mama minorei Macovei Stepanida bani în sumă de 31420 lei, pe care le-a însușit în interesele personale, astfel pricinuind părții vătămate un prejudiciul material considerabil.

Inițial acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Ulterior, după operarea modificărilor prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, fiind exclusă lit. c), acțiunile inculpatului Ghelici Fiodor, de către organul de urmărire penală prin ordonanța de modificare a învinuire din 24 ianuarie 2019 au fost încadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal *escrocheria*, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău Oficiul Buiucani, Sîrcu Artur, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ghelici Fiodor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de un an. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a o admite integral iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 2 ani cu stabilirea obligațiilor prevăzute la alin. (6) lit. e) Cod penal, și anume: repararea daunelor în termenul stabilit de instanță.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- instanța, punând la bază declarațiile inculpatului precum și a martorilor Anghel Victor, Grosu Tatiana, care la fel activau la întreprinderea condusă de către Ghelici F. a optat poziția apărării, considerând relațiile dintre Ghelici F. și Macovei Stepanida rapoarte juridico-civile, nefiind prevăzute de legea penală;

- declarațiile martorilor Anghel Victor, Grosu Tatiana, precum și a inculpatului Ghelici Fiodor, precum că implantele au fost înmânate personal lui Macovei Stepanida de către Anghel Victor în prezența cet. Grosu Tatiana urmează a fi apreciate critic, pe motiv că nu coraborează nici cu starea de fapt a evenimentelor avute loc și nici cu declarațiile părții vătămate, fiicei acesteia și declarațiile profesorului N. Șavga, la receta căruia au și fost comandate implantele întreprinderii conduse de către Ghelici Fiodor;

- din declarațiile martorului Anghel Victor rezultă că Macovei Stepanida ar fi primit în mână implantele comandate, fapt pentru care a semnat factura fiscală nr. xxxx, însă în conținutul căreia este indicat data contractului în baza căruia este emisă factura respectivă "18.04.2012" pe când contractual între Macovei Stepanida și SRL „Ventuga Zemif” în persoana lui Ghelici F. a fost datat cu 23.02.2012, prin urmare, acuzarea consideră actele respective ca fiind fictive, au fost întocmite și semnate doar cu scopul primirii sumei de bani pe control întreprinderii în mărime de 31.420 de lei, fără să fi fost comandat implantul respectiv și predate victimei;

- argumentele instanței precum că infracțiunea de escrocherie se consideră doar atunci când făptuitorul inițial ar fi avut intenția de a dobândi bunurile altei persoane chiar la momentul încheierii contractului, urmează a fi tratate în detrimentul inculpatului, or, Macovei Stepanida a fost înșelată și convinsă să semneze factura în cauză chiar din momentul semnării aceluși contract, confirmând primirea mărfii, ceea ce nu putea avea loc fizic, marfa urma să fie ulterior importată;

- potrivit răspunsului Serviciului Vamal nr. xxxx din 04.08.2014, menționează că în bazale de date nu a fost identificată marfa cu parametrul tehnic xxxx, în perioada anilor 01.01.2011-31.07.2014, dar anume acest parametru tehnic a fost indicat în contractual din 23.02.2012, ca fiind obiectul contractului și marfa „transmisă” părții vătămate.

Mai mult, Macovei Stepanida nu posedă cunoștințe contabile și procedurile de predare primire a mărfurilor nu-i sunt cunoscute, prin urmare simpla semnătură a acesteia în rubrica „primit beneficiar”, nu poate fi considerată ca probă incontestabilă de primire a bunului achitat;

- implantele pentru scolioză sunt niște agregate individuale, specifice, care nu pot fi revândute sau în careva alt mod înstrăinate altor persoane, prin urmare este totalmente alogică afirmația colaboratorilor întreprinderii precum că Macovei Stepanida ar fi primit la mână implantele respective, de altfel, ar fi purces imediat la implantarea acestora fiicei sale bolnave, maladia căreia nu este contestată de către partea adversă, iar atitudinea mamei Macovei Stepanida față de starea sănătății fiicei xxxx, consider că nu poate fi altfel caracterizată decât ca una devotată totalmente tratării fiicei;

- să fi primit implantele la data de 18.04.2012, așa cum sunt convinși Anghel Victor și Grosu Tatiana, care din spusele lor, personal le-a înmănat părții vătămate, dânsa era să purceadă la implantarea acestora fiicei sale, dar nu să scrie o multitudine de plângeri la toate organele de drept posibile; să-l contacteze pe N. Șavga întrebându-l data posibilei operații, la care ultimul răspunde negativ din simplu considerent că nu are implante;

- potrivit răspunsului IMSP, Secția ortopedie, traumatologie și vertebrologie nr. xxxx din 05.08.2014, în care se menționează că intervenția pacientei Macovei Alexandra nu s-a efectuat din motiv că din spusele mamei pacientei implantele nu i-au fost eliberate și nici suma de bani nu i-a fost restituită;

- poziția apărării, confirmată prin sentința contestată, în cazul dat este una absurdă și se explică doar cu dorința acestora de a eschiva inculpatul de răspundere penală, iar toate actele, care au fost semnate de către Macovei Stepanida și prezentate în instanță ca fiind veridice și ar fi demonstrat nevinovăția inculpatului, urmează a fi apreciate ca lovite de nulitate, determinate de comportamentul dolosiv și viclean al făptuitorului prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic.

Or, sinceritatea declarațiilor părții vătămate Macovei Stepanida se mai demonstrează și în cadrul urmăririi penale, unde aceasta își menține declarațiile, atât date în calitate de parte vătămată, cât și în fața instanței de judecată și în cadrul confruntărilor atât cu Ghelici Fiodor cât și cu Anghel Victor.

Prin urmare, luând la bază probele examinate, consideră că vina inculpatului Ghelici Fiodor a fost demonstrată pe deplin, ultimul urmând a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Totodată, și-a găsit confirmare și temeiurile acțiunii civile înaintate de către partea vătămată, pe care o consideră întemeiată și pasibilă admiterii integrale.

3.2. Avocatul Popa Marin în interesele părții vătămate și civile Macovei Stepanida, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ghelici Fiodor să fie declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, și a-i numi o pedeapsă sub formă de 1 an închisoare, iar potrivit art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de doi ani cu stabilirea obligațiilor prevăzute la alin. (6) lit. e) Cod penal, și anume: repararea daunelor în termenul stabilit de instanță. Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată și civilă a o admite integral și a încasa de la inculpatul Ghelici Fiodor în folosul lui Macovei Stepanida a prejudiciului material cauzat în sumă de 31 420 lei, precum și prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei.

În argumentarea apelului declarat, avocatul părții vătămate și civile a invocat următoarele:

- Ghelici Fiodor nu a putut prezentat nici un document contabil, nici o factură fiscală și nici un act de la Serviciul Vamal care ar demonstra comandarea sau primirea Implantului Medical, potrivit denumirii și parametrilor implantului, potrivit datelor incluse în contractul încheiat dintre ultimul și partea vătămată Macovei Stepanida sau fiica acesteia xxxx xxxx, ceea ce denotă că versiunea

inculpatului este doar o metodă de a se eschiva de la răspunderea penală deoarece de la bun început a avut scop de a însuși mijloacele bănești fără a-și îndeplini obligațiunile, contractul fiind doar o manipulare de a insufla părții vătămate încredere în el;

- conform prevederilor art. 61 CPP, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, inculpatul pe perioada examinării cauzei penale a manifestat indiferență totală față de fapta și consecințele ei infracționale, nu a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale ceea ce se exprimă prin nerestituirea prejudiciului material suportat de către partea vătămată, nu s-a apropiat de partea vătămată nici măcar pentru a-și cere scuze, sau a se interesa de soarta acesteia, iar pentru a induce în eroare părțile în proces inclusiv și instanța de fond, a mizat pe actul de predare primire care la fel prin metode meschine la obținut prin darea spre al semna de către Macovei Stepanida care nu și-a dat seama și nici nu a conștientizat starea lucrurilor la acel moment, prin ce sa folosit de necunoașterea și imposibilitatea de a percepe consecințele semnării acelu act de predare primire;

- raportând la aspectele de individualizare a pedepsei, reieșind din cerințele legislației penale cu privire la individualizarea pedepsei (circumstanțele cauzei penale, comportamentul inculpatului în cadrul procesului penal, atitudinea inculpatului față de consecințele faptei sale) precum și faptul că până la pronunțarea sentinței nu a întreprins nici o măsură în vederea restituirii nici parțial și nici într-un alt fel prejudiciul cauzat, a manifestat indiferență față de starea sănătății părții vătămate, din care considerent apreciind circumstanțele cauzei penale și a faptelor imputate inculpatului F. Ghelici, cred binevenit să fie dată aprecierea juridică, socială a acțiunilor ultimului, sub aspectul prejudiciului cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală, pentru încălcarea căreia a fost adus în fața instanței. Astfel, infracțiunea de escrocherie, prin metoda dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic, determinată de comportamentul dolosiv și viclean și care a produs daune considerabile părții vătămate, ce s-a soldat cu o situație materială grea, cât și prin ducerea părții vătămate la o stare în care aceasta având nevoie primordial de mijloace bănești ce nu suferea amânare de a continua tratamentul, a fost în imposibilitate de a o face în pripă.

Așa dar, acțiunile și inacțiunile săvârșite de inculpatul F. Ghelici, atentează la relațiile sociale ce vizează infracțiunea de escrocherie, prin metoda dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea

ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic, determinată de comportamentul dolosiv și viclean și care a produs daune considerabile;

- în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului Ghelici Fiodor, lui Macovei Stepanida, i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 31 420,00 lei (treizeci și unu mii lei 00 bani) încasați cu scop de procurare a implantului medical și un prejudiciu moral în sumă de 20 000 (cineci mii lei 00 bani), ce se exprimă prin suferințe psihice în urma rămânerii fără mijloace financiare, cât și implanturi, anume în perioada de urgență când fiica sa minoră avea necesitate primordială de implant și de tratament fiind în imposibilitate de a o trata la timp și rapid din lipsa de surse financiare, punând-o astfel într-o situație materială grea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2021, au fost admise apelurile procurorului și a avocatului Popa Marin în numele părții vătămate, sentința casată total, inclusiv în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Ghelici Fiodor se achită de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Macovei Stepanida împotriva lui Ghelici Fiodor de lăsat fără examinare.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, a considerat necesar de a admite apelul procurorului Sîrcu Artur și apelul reprezentantului părții vătămate și civile avocatul Popa Marin, declarat împotriva sentinței, să caseze sentința atacată integral, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și să pronunțe o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente:

Instanța de apel, la examinarea prezentei cauze penale în ordine de apel, analizând totalitatea de probe acumulate la prezenta cauza penală și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat următoarele:

De către organul de urmărire penală, Ghelici Fiodor, a fost învinuit pentru faptul că, la 20 aprilie 2012, factorul de decizie SRL „Vetuga-Zemif” în persoana cet. Ghelici Fiodor, aflându-se în incinta sediului firmei, amplasat pe str. Voluntarilor 141/1 mun. Chisinau, având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic, sub pretextul comercializării

implantului medicinal de marca „xxxx”, care ulterior urma să fie importat din Turcia și instalat chirurgical bolnavei de scolioză de gradul IV, minorei xxxx xxxx, prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la mama minorei Macovei Stepanida bani în sumă de 31 420 lei, pe care i-a însușit în interese personale, astfel pricinuind părții vătămate un prejudiciu material considerabil, inițial acțiunile inculpatului fiind încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Ulterior, după operarea modificărilor prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, fiind exclusă lit. c), acțiunile inculpatului Ghelici Fiodor, de către organul de urmărire penală prin ordonanța de modificare a învinuirii din 24 ianuarie 2019, au fost încadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, *escrocheria*, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.*

Acuzatorul de stat în instanța de apel a făcut referire la următoarele probe, care, în opinia lui, ar confirma vina inculpatului Ghelici Fiodor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Codul penal, cum ar fi: conținutul declarațiilor părții vătămate Macovei Stepanida; conținutul declarațiilor martorilor Anghel Victor, Șavga Nicolae, xxxx xxxx; precum și prin următoarele materiale ale cauzei penale: contractul de vânzare-cumpărare nr. 10 din 23.02.2012 dintre „Ventuga Zemif” și Macovei Stepanida; foaia de parcurs seria PA nr. xxxx din 18 aprilie 2012; actele cu privire la relațiile de vânzare-cumpărare; factura nr. xxxx din 18 aprilie 2012 prin care implanturile au fost livrate lui Macovei Stepanida; chitanța din 20 aprilie 2012 potrivit căreia a fost achitată suma de 31 420 lei; factura nr. xx din 23 februarie 2012, potrivit căreia suma spre achitare este de 6 197 dolari SUA; copia cererii depuse de Macovei Stepanida din 18.01.2012 către SRL „Vetuga Zemif” în care indică că se refuză de operație și solicită a fi vândute implanturile comandate și să-i fie restituită suma achitată; răspunsul nr. xxxx din 26.04.2013 a Agenției pentru Protecția Consumatorului; pretenția din 09 aprilie 2013 a SRL „Ventuga-Zemif” adresată Stepanidei Macovei; rețeta din 22 februarie 2012, eliberată de medicul Șavga Nicolae; dispoziția de plată din 25 februarie 2014 a sumei de 300 lei; cererile doamnei Macovei Stepanida din 18 octombrie 2012 și 25 februarie 2014; procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Macovei Stepanida și martorul Anghel Victor, în procesul căreia partea vătămată Macovei Stepanida pe deplin a susținut declarațiile depuse anterior; informația nr. xxxx din 05.08.2014 prezentată de Institutul mamei și copilului conform căreia părinții au achitat suma de 31 420 lei pentru implanturi din

totalul de 72 972 lei; informația nr. xxxx din 05.08.2014 prezentată de Institutul mamei și copilului conform căreia copilul xxxx xxxx nu a fost spitalizată pentru pregătirea preoperatorie și nici de o companie nu au fost transmise implanturile medicale cu destinație pentru tratament chirurgical; răspunsul nr. xxxx din 04 august 2014 a Serviciului Vamal Departamentul venituri și control vamal, conform căruia în bazele de date nu a fost identificată marfa cu parametrul tehnic xxxx în perioada anilor 01.01.2011-31.07.2014, iar conform tabelului prezentat în anul 2012, SRL „Ventuga Zemif” a importat doar două poziții „implanturi ortopedice spinal” din Turcia la suma de 19 377 și 170 922 lei; actele privind importul bunurilor de către SRL „Vetuga Zemif”, facturi fiscale, contracte în limba turcă; răspunsul nr. xxxx din 04 septembrie 2014 a Serviciului Vamal; contractul de vânzare-cumpărare nr. 10 din 23 februarie 2012; procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Macovei Stepanida și bănuitul Fiodor Ghelici în procesul căreia partea vătămată Macovei Stepanida pe deplin a susținut declarațiile depuse anterior; procesul-verbal de informare despre finisarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale prin care se atestă că la finele urmăririi penale nu au fost înaintate careva cereri sau careva probe nu au fost contestate, și nu s-a făcut uz de prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală; acțiunea civilă înaintată de Macovei Stepanida prin care ultima pretinde încasarea prejudiciului material și moral.

Totodată, în vederea respectării unui proces echitabil și garantării dreptului la apărare a inculpatului Ghelici Fiodor, instanța de fond a supus cercetării următoarele probe ale apărării, și anume conținutul declarațiilor martorului Grosu Tatiana.

În urma cercetării probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a considerat că, circumstanțele la care se referă instanța de fond nu cad sub incidența pct. 4) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală.

Or, cercetând declarațiile martorilor audiați, precum și înscrisurile anexate la materialele cauzei penale, instanța de apel a ajuns la concluzia că, Ghelici Fiodor, acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, urmează a fi achitat pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Referitor la declarațiile inculpatului Ghelici Fiodor, instanța de apel le-a considerat corespunzătoare adevărului, deoarece pe parcursul întregului proces penal, atât la urmărirea penală, cât și în ședințele instanței de fond și celei de apel dânsul a dat declarații consecvente, concludente, iar pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora

între ele și ar demonstra că inculpatul Ghelici Fiodor a comis fapta incriminată prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a relevat că, în situația din speță, acuzatorul de stat nu a adus probe incontestabile care în ansamblu ar dovedi că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, iar prin ansamblul de probe cercetate în ședința de judecată nu se dovedește vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, astfel, potrivit prevederilor articolului 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, se impune achitarea inculpatului.

Temeiul aplicării răspunderii penale pentru escrocherie apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile sau, atunci când este vorba despre două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

În urma analizării probelor cauzei, instanța de apel a menționat că, în prezenta cauză nu s-au adus probe convingătoare că, inculpatul Ghelici Fiodor a dobândit ilicit bani în sumă de 31 420 lei de la partea vătămată Macovei Stepanida, pe care i-a însușit în interese personale.

Or, învinuirea adusă inculpatului Ghelici Fiodor se întemeiază pe declarațiile martorilor xxxx xxxx, Șavga Nicolae, Anghel Victor și a părții vătămate Macovei Stepanida, însă doar declarațiile părții vătămate și martorului xxxx xxxx, nu pot fi puse la baza condamnării inculpatului Ghelici Fiodor, în sensul motivării unei sentințe de condamnare, deoarece din conținutul acestora se elucidează mai multe dubii și presupuneri, care nu au fost înlăturate în nici un mod de către partea acuzării prin alte probe pertinente și incontestabile.

Astfel, martorii Șavga Nicolae și Anghel Victor nu au dat careva declarații care ar dovedi cert și incontestabil vina inculpatului Ghelici Fiodor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, ci din contra martorul Anghel Victor atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată și în instanța de apel a declarat că, el personal a transmis implantele medicale către partea vătămată Macovei Stepanida, și a semnat toate actele corespunzătoare care adevăresc acest fapt.

La data de 23 februarie 2012, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare dintre SRL „Ventuga- Zemif” în calitate de vânzător și Macovei Stepanida în calitate de cumpărător, potrivit căruia obiectul contractului constituie vânzarea unui complet de implantate medicale din titan de marca: xxxx. Iar la data de 18 aprilie 2012 a fost întocmită factura fiscală seria PA nr. xxxx din 18 aprilie 2012, potrivit căreia Macovei Stepanida a primit implantate medicale ortopedice în sumă de 72 972, 78 lei, semnând pentru acest fapt la punctul 13 și 14 al facturii fiscale (f.d. 14).

Totodată la rubrica „forma de plată” fiind indicată mențiunea „în rate”. Iar, la data de 20 aprilie 2012 a fost eliberată chitanța, potrivit căreia Macovei Stepanida a achitat suma de 31 420 lei.

Din cele constatate reiese, că factorul de decizia a SRL „Ventuga – Zemif”, Ghelici Fiodor în calitate de administrator al companie „Ventuga-Zemif” SRL a încheiat un act juridic, contract de vânzare-cumpărare, a implantelor medicale unde în calitate de cumpărător figurează Macovei Stepanida, iar vânzător societatea comercială menționată. Astfel, acest act este unul perfect legal dintre o persoană juridică și o persoană fizică, unde ambele părți și-au asumat anumite drepturi și obligații. Astfel, inculpatul în calitate de administrator a societății, a fost de acord cu achitarea în rate de către partea vătămată a sumei de bani pentru implantele solicitate, inculpatul având o disponibilitate efectivă de a-și executa angajamentele și nu și-a asumat un angajament fals, imposibil de executat de către acesta. Or, materialele cauzei penale confirmă, că SRL „Vetuga - Zemif” la data de 11 octombrie 2011 a primit licența seria xxxx nr. xxxx ce i-a permis genul de activitatea - comercializarea dispozitivelor medicale (Vol. II, f.d. 84-85).

Mai mult, având în vedere, faptul că partea vătămată Macovei Stepanida nu și-a onorat obligațiile contractuale, în adresa acesteia au fost remise de către directorul „Ventuga-Zemif” SRL, Ghelici Fiodor, două pretenții din data de 09 aprilie 2013 și din 15 iulie 2014, cu privire la solicitarea de a fi achitată datoria debitorială de către aceasta, pe când partea vătămată a depus petiții la diferite organe abia după ce i-au fost reclamate sumele menționate.

Acestea fiind stabilite, instanța de apel a menționat că, între părți există relații civile și nu relații penale, nefiind necesară la caz intervenția legii penale, or după cum s-a constatat supra inculpatul Ghelici Fiodor a întreprins măsuri în vederea procurării implanturilor pentru partea vătămată.

Astfel, ținând cont de cele relatate, instanța de apel a considerat că, în acțiunile inculpatului Ghelici Fiodor, lipsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a comiterii infracțiunii imputate.

Totodată, referitor la răspunsul Serviciului Vamal nr. xxxx din 04 august 2014, prezentat în calitate de mijloc de probă și care după părerea acuzatorului de stat demonstrează vinovăția inculpatului Ghelici Fiodor în comiterea infracțiunii imputate în care se menționează că în bazele de date nu a fost marfa cu parametrul tehnic xxxx, în perioada anilor 01.01.2011-31.07.2014, instanța de apel, cercetând rapoartele statistice privind importul de articole medicale efectuat de către SRL „Ventuga Zemif” în raport cu rețeta eliberată de medicul Nicolae Șavga în care sunt indicate concret denumirea și mărimea implantelor necesare pentru efectuarea operației chirurgicale, a constatat, că SRL „Ventuga Zemif” a primit toate tipurile de

implante indicate în rețetă până la data de 09 aprilie 2012, inclusiv. Iar, cu privire la răspunsul Serviciului Vamal din 04 august 2014, instanța de apel a considerat, că marfa dată pur și simplu la Serviciul Vamal nu este identificată în baza parametrului tehnic, ci în baza descrierii și altor criterii, de aceea și Serviciul Vamal nu a identificat astfel de marfă în perioada anilor 01 ianuarie 2011-31 iulie 2014, or, utilajul medical cu parametrii indicați în prescrierea medicului Șavga Nicolae a fost importată de către SRL „Ventuga Zemif”, fapt reflectat în actele vamale prezentate.

Coroborând probele administrate în cursul urmăririi penale, cu cele administrate nemijlocit în cursul judecării cauzei, instanța de apel a reținut că declarațiile martorului xxxx xxxx și a părții vătămate Macovei Stepanida nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, în modul prevăzut de art. 389 CPP, în situația în care probele materiale dovedesc, că Macovei Stepanida a semnat recepționarea implantelor și a achitat parțial prețul acestora, iar, actele juridice încheiate legal între părți, confirmă achitarea în rate a implantelor, circumstanțe întărite și prin declarațiile martorilor Anghel Victor și Grosu Tatiana.

La fel, este de menționat că la caz, careva probe că Ghelici Fiodor având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, sub pretextul comercializării implantului medical, prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la Macovei Stepanida bani în sumă de 31 420 lei, pe care i-a însușit în interese personale, nu au fost stabilite, iar probele administrate nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui Ghelici Fiodor în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat că, nu a fost probat în modul stabilit de lege faptul comiterii infracțiunii de escrocherie.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către procuror și avocatul Rusu Serghei în numele părții vătămate.

5.1. *Procurorul*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate procurorul indică că, instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ori nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apelul procurorului.

Este de menționat în prim plan soluția greșită a instanțelor de judecată la aprecierea declarațiilor date de partea vătămată Macovei Stepanida, or, prin soluția dispusă, instanțele practic au ignorat cele relatate de partea vătămată și prin urmare constatăm că au respins aceste declarații.

Pe de altă parte, afirmația instanțelor cu privire la existența aceluși „delict civil” în fapta supusă cercetării dovedește o poziție ambiguă și incertă a instanțelor cu privire la aprecierea acestei fapte incriminate lui Ghelici Fiodor, or:

- pe de o parte instanța de apel dispunând achitarea acestuia pe motiv că „fapta nu întrunește elementele infracțiunii”, admite că fapta descrisă în actul de învinuire a avut loc;

- pe de o parte, în constatarea că fapta totuși a avut loc, instanța de apel invocă și acele declarații date de partea vătămată Macovei Stepanida, la aprecierea cărora a constatat că cele descrise în actul de învinuire au fost realizate;

- ca pe de altă parte, instanța să aprecieze critic cele relatate de către Macovei Stepanida și să respingă circumstanțele descrise de către ea, în care a fost realizată fapta incriminată lui Ghelici Fiodor, inclusiv și scopul acesteia.

Norma procesuală prescrie niște criterii în baza cărora instanțele urmează să aprecieze critic și să respingă unele probe administrate, criterii care nu au fost respectate de către instanțe pe caz, or în aprecierea critică a declarațiilor părții vătămate, nici instanța de fond și nici cea de apel nu au invocat în baza căror raționamente nu au admis aceste declarații și care au fost temeiurile de viciere a acestora.

Acuzarea atrage atenția asupra faptului că Macovei Stepanida anterior cazului nici nu l-a cunoscut pe Ghelici Fiodor, nu au avut careva relații, mai mult ca atât nu au avut careva conflicte și deci este exclusă intenția acesteia de a-l denunța calomnios pe inculpat, inclusiv și pentru careva motiv de răzbunare, după cum pretinde Ghelici Fiodor.

Instanța de apel a omis să dea o apreciere și acelei informații nr. xxxx din 05.08.2014, prezentată de Institutul mamei și a copilului, conform căreia „*intervenția nu a fost efectuată deoarece din spusele mamei nu a fost eliberat până în prezent și nici banii nu au fost întorși*”, precum și a informației prezentată de Institutul mamei și a copilului, conform căreia „*copilul xxxx xxxx nu a fost spitalizată pentru pregătire preoperatorie și nici de o firmă nu au fost transmise implantele medicale cu destinație pentru tratament chirurgical*”, probe care apreciate în coraport cu declarațiile părții vătămate Macovei Stepanida infirmă recepționarea de către ea a implanturilor în cauză.

Afirmația martorului Anghel Victor precum că a transmis implantele părții vătămate la semnarea contractului și actelor, nu poate fi acceptată, mai mult ca atât, acuzarea atestă confuze declarațiile martorului Anghel Victor, ținând cont de faptul că însăși partea vătămată infirmă acest fapt; dânsul a indicat că în aceeași zi când au fost transmise implanturile au fost semnate toate actele, pe când contractul este semnat la 23.02.2012; factura nr. xxxx este întocmită la 18.04.2012; iar cecul prin care s-a achitat suma de 31420 lei este datat cu 20.04.2012.

Este de reținut că instanțele de judecată au ignorat și declarațiile martorului Șavga Nicolae cu privire la modul de transmitere, or fiind audiat în instanța de apel martorul a indicat că instituția medicală la care a activat *„nu putea să recepționeze implanturile de la persoane fizice deoarece acestea urmau a fi trecute prin contabilitatea farmaciei institutiei, iar persoanele fizice nu le puteau trece prin farmacie”*.

În aceeași ordine de idei, acuzarea atestă că, instanța de apel a ignorat și acele prevederi ale contractului de vânzarea - cumpărare nr. 10 din 23.02.2012 dintre SRL "Vetuga Zemif" și Macovei Stepanida, conform căruia la pct. 5-1 este specificat ca punct de descărcare este indicat *„Chisinau – spitalul”*, or, contrapunând aceste prevederi contractuale cu cele relatate de martorul Șavga Nicolae constatăm vidența afirmațiilor dinsului cu privire la modul de transmitere către instituția medicală a implanturilor ce constituie obiect al speței.

De asemenea, instanța de apel a omis din vedere și acel fapt că implantate pentru scolioza sânt niște agregate individuale, specifice, care nu pot fi revândute sau în alt mod înstrăinate altor persoane, prin urmare este totalmente alogică afirmația precum că Macovei Stepanida ar fi primit implantate și le-ar fi utilizat în alt mod decât cel destinat tratamentului fiice sale.

Totodată, considerăm că însăși prezența semnăturii părții vătămate Macovei Stepanida în rubrica "primit beneficiar" din factura nr. xxxx nu dovedește recepționarea de către ea a acestor implanturi, or partea vătămată nu posedă cunoștințe contabile și procedurile de primire predare a mărfurilor și deci nu știe procedura de semnare a actelor; dânsa a indicat că la încheierea contractului a semnat careva acte, inclusiv și un acte pe care era toată suma. Mai mult, partea vătămată a fost convinsă că promisiunile făcute de inculpat cu privire la respectarea obligațiilor asumate și deci a fost indusă în eroare de către acesta.

Intenția inculpatului Ghelici Fiodor de a însuși banii de la bun început, este dovedită și prin lipsa acțiunilor întreprinse de către el în vederea realizării obligațiilor contractuale, or, conform informației nr. xxxx din 04.08.2014, prezentată de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova s-a dovedit că în bazele de date nu a fost identificată marfa cu parametrul tehnic xxxx în perioada anilor 01.01.2011 – 31.07.2014; conform tabelului prezentat în anul 2012 SRL "Vetuga Zemif" a importat doar 2 poziții „implanturi ortopedice spinal” din Turcia la suma de 19 377 și 170 922 lei.

Mai mult, acuzarea remarcă în acest sens declarațiile date de martorul Anghel Victor cu privire la modul de vânzare a acestor implante, or în fața instanței martorul a indicat la mai multe etape ale acestei proceduri, menționând că mai întâi se face comanda de implante; acestea sunt fabricate; apoi se transferă banii, și doar apoi sunt

transmise implantele aici la noi prin avion; apoi se face o autorizație iar la vamă prin broker se devamează aceste implante și apoi acestea ajung la companie.

Urmare a constatărilor instanțelor menționate în rezultatul unei analize eronate și incomplete a probelor prezentate de acuzare, nu a fost dată o apreciere justă probatoriului administrat în susținerea învinuirii aduse inculpatului Ghelici Fiodor.

5.2. Avocatul Rusu Serghei în numele părții vătămate, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la judecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate partea apărării indică că, instanța eronat a considerat că nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Deși, la pct. 11-12 al deciziei, instanța încearcă să facă o analiză a laturii obiective și subiective a componenței de infracțiune, această analiză se rezumă la descrierea ipotezei normei art. 190 de până la modificarea dispoziției acesteia și nu se raportează în nici un mod la circumstanțele cauzei sau la acțiunile/inacțiunile inculpatui în raport cu circumstanțele cauzei.

Instanța de apel a încălcat principiul imparțialității și contradictorialității prin respingerea probelor și declarațiilor martorilor apărării apreciindu-le ca fiind subiective și reținându-le pe cele ale acuzării.

În aceste circumstanțe, concluzia de achitare a lui Ghelici Fiodor este neîntemeiată, încât, xxxx xxxx în continuare are nevoie de tratament, pe care așa și nu la mai primit în rezultatul acțiunilor ilegale ale inculpatului, aceasta are nevoie de un corset care se pregătește în or. Lyon, Franța, corset care este foarte costisitor, iar datorită faptului că cel puțin nu întoarce sumele achitate de partea vătămată, pentru a fi mai ușoară povara achitării.

6. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod procedură penală, avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului și inculpatul, au depus referințe care au pledat pentru inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate, invocând că motivele de reapreciere a întregului sistem de probe nu se conțin în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, iar probele prezentate verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei și concludenței, nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din considerentele ce succed.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, acestea sunt bazate pe temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeiul de casare nominalizat, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularii cererilor de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecății, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.*

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ*

au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Așadar, în primul rând, instanța de recurs ține să menționeze, că potrivit rechizitoriului Ghelici Fiodor a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – *escrocheria*, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* (f.d. 153-165, vol. II).

Prin ordonanța de punere sub o nouă învinuire din 24 ianuarie 2019, Ghelici Fiodor a fost pus sub o nouă învinuire, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal – *escrocheria*, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic, determinată de comportamentul dolosiv și viclean și care a produs daune considerabile* (f.d. 110, vol. III).

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului Ghelici Fiodor de învinuirea înaintată în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, din motiv că *fapta nu este prevăzută de legea penală*.

Prin urmare, nefiind de acord cu soluția adoptată de către prima instanță, partea acuzării și reprezentantul părții vătămate și civile, avocatul Popa Marin, au atacat sentința cu apeluri. La rândul său, instanța de apel a pronunțat o hotărâre nouă, prin care, l-a achitat pe Ghelici Fiodor, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, pe motiv că *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*.

Astfel, instanța de apel în urma analizei și cercetării probelor a menționat că *„între părți există relații civile și nu relații penale penale, nefiind necesară la caz intervenția legii penale, or după cum s-a constatat supra inculpatul Ghelici Fiodor a întreprins măsuri în vederea procurării implanturilor pentru partea vătămată*.

Astfel, ținând cont de cele relatate, Colegiul penal consideră că în acțiunile inculpatului Ghelici Fiodor, lipsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a comiterii infracțiunii imputate” (f.d. 73, vol. IV).

Reieșind din concluziile expuse, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel se contrazice în concluziile sale, ceea ce generează neclaritate cu privire la

existența unor relații civile în fapta supusă cercetării. Or, pe de o parte instanța de apel conchide, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, iar pe de altă parte constată că între părți există relații civile, care nu generează aplicarea legii penale.

De asemenea, în motivarea soluției adoptate instanța de apel indică că *„instanța de apel a reținut că declarațiile martorului xxxx xxxx și a părții vătămate Macovei Stepanida nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, în modul prevăzut de art. 389 CPP, în situația în care probele materiale dovedesc că Macovei Stepanida a semnat recepționarea implantelor și a achitat parțial prețul acestora, iar actele juridice încheiate legal între părți, confirmă achitarea în rate a implantelor, circumstanțe întărite și prin declarațiile martorilor Anghel Victor și Grosu Tatiana”* (f.d. 74, vol. IV), însă nici instanța de fond și nici instanța de apel, în aprecierea critică a declarațiilor părții vătămate, nu au invocat în baza căror raționamente nu au admis aceste declarații, care au fost consecutive pe tot parcursul urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în fond, și care au fost temeiurile de viciere a acestora.

Mai mult ca atât, instanțele de fond au omis să se expună și asupra informației nr. 01-13/807 din 05.08.2014 (f.d. 63, vol. I) prezentată de Institutul Mamei și a Copilului, conform căreia *„intervenția nu a fost efectuată deoarece din spusele mamei nu a fost eliberat până în prezent și nici banii nu au fost întorși”*, precum și a informației (f.d. 65, vol. I), prezentată de Institutul Mamei și a Copilului, conform căreia *„copilul Macovei Alexandra nu a fost spitalizată pentru pregătire preoperatorie și nici de o firmă nu au fost transmise implantele medicale cu destinație pentru tratament chirurgical”*.

În continuare, instanța de recurs atestă confuze declarațiile martorului Anghel Victor potrivit cărora ultimul indică că a transmis implanturile părții vătămate în aceeași zi când au fost semnate toate actele, or potrivit materialelor cauzei, contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat la 23.02.2012 (f.d. 12-13, vol. I); factura nr. 0463045 prin care implanturile au fost livrate Stepanidei Macovei, a fost întocmită la 18.04.2012 (f.d. 14, vol. I); iar chitanța prin care s-a achitat suma de 31 420 lei este datat cu data de 20.04.2012 (f.d. 15, vol. I).

Mai mult ca atât, potrivit declarațiilor date în instanța de apel, martorul Anghel Victor a relatat că regula generală la întreprindere era de a transmite bunurile comandate doar după achitarea integrală a prețului acestora, obligație specificată și în pct. 5.1. al contractul de vânzare-cumpărare nr. 10 din 23.02.2012 (f.d. 12-13, vol. I).

De către instanța de apel au fost ignorate și declarațiile martorului Șavga Nicolae, cu privire la modul de transmitere a bunurilor comandate, potrivit cărora instituția medicală la care a activat ultimul nu putea să recepționeze implanturile de

la persoane fizice deoarece acestea urmau a fi trecute prin contabilitatea farmaciei instituției, iar persoanele fizice nu le puteau trece prin farmacie.

Rezumând cele menționate, Colegiul constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel apreciat selectiv câteva probe, ignorând restul probelor, fără să le aprecieze pe fiecare în parte, ulterior pe toate în cumul și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile în decizia adoptată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de către recurenți, ceea ce duce la casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a constatării clare a faptelor săvârșite și întrunirea elementelor infracțiunilor incriminate, precum și calificării juridice corespunzătoare a faptelor săvârșite, și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Scutelnic Cătălin și de către avocatul Rusu Serghei în numele părții vătămate Macovei Stepanida, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Ghelici Fiodor Xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Decizia motivată semnată la *28 februarie 2023* și pronunțată integral la *07 martie 2023*.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Boico Victor

Cobzac Elena